

Svar på rekommendation 21/2017 om införande av nordiska eID

Betänkande med medlemsförslag om det nordiska medborgarskapet (A-1668/medborger)

Rekommendationen lyder:

Nordiska rådet rekommenderar de nordiska regeringarna:

att införa ömsesidigt erkännande av e-identifikation inom Norden

att låta de nordiska ländernas folkbokföringsmyndigheter erkänna varandras identifikation av medborgarna i Norden

att säkra att de nordiska ländernas e-identifikation- och e-signatursystem igenkänns och erkänns över gränserna så att medborgarna i Norden inkluderas i en digital kultur där interoperabla system involverar alla sektorer och låter den enskilde medborgaren verka i en nordisk vardag utan problem med att identifiera sig.

De nordiska ländernas regeringar meddelar:

Idag förväntar sig medborgare och företag att få tillgång till digitala tjänster över landsgränserna. Information från EUROSTAT visar att mer än åtta miljoner europeiska medborgare arbetade i ett annat europeiskt land 2016. Dessa medborgare behöver ta tillvara rättigheter och utöva skyldigheter i flera länder. Användningen av eID utgör en viktig del av den offentliga sektorns kommunikation och utbud av tjänster till medborgare och företag. En etablerad arkitektur för gränsöverskridande elektronisk identifiering underlättar för medborgare, företag och offentliga myndigheter.

De nordiska ländernas regeringar delar målet om att införa ömsesidigt erkännande av eID, så att medborgare kan röra sig fritt över gränserna och få tillgång till digitala tjänster i Norden.

Detta kommer också till uttryck i den nordisk-baltiska ministerdeklarationen Digital North, som undertecknades den 25 april 2017. Av denna framgår att de nordiska och baltiska länderna ska ”Enable unique identity number usage across borders and facilitate cooperation between national infrastructures for the use of electronic authentication (eID) in accordance with the eIDAS-regulation.”

eIDAS-förordningen – (EU No. 910/2014) sätter ramar för interoperabilitet mellan de europeiska ländernas system för elektronisk identifiering. Förordningen ska säkerställa att medborgare och företag kan använda sitt lands nationella eID för att få tillgång till digitala tjänster i andra EU- och EES-länder. Infrastrukturen i eIDAS är baserad på användningen av nationella eID-lösningar (t.ex. BankID, NemID och ICE key). De nordiska länderna behöver därför säkra att nationella eID-lösningar baseras på infrastrukturen i eIDAS. För att nordiska eID-lösningar ska kunna erkännas i ett annat nordiskt land krävs antingen att lösningarna godkänns i enlighet med kraven i eIDAS-förordningen eller genom bilaterala avtal mellan länderna. eIDAS ska vara implementerat i medlemsländerna senast den 29 september 2018.

På det första mötet i MR-DIGITAL den 8 december 2017 beslutade de nordiska och baltiska länderna att sätta igång ett gemensamt, treårigt projekt som ska identifiera vilka digitala tjänster som ger störst nytta för medborgare och företag genom att underlätta användningen av eID. Med utgångspunkt i de utvalda tjänsterna ska en nordisk expertgrupp, under ledning av den norska digitaliseringsmyndigheten Difi, utveckla en gemensam arkitektur baserad på standardiserade, europeiska byggblock och infrastrukturen i eIDAS. Expertgruppen ska också kartlägga tekniska och juridiska hinder samt rikta uppmaningar till de nordiska och baltiska länderna om hur dessa hinder kan undanröjas. Avsikten är att arbetet sedan ska utvidgas till att omfatta andra digitala tjänster med stor potential för medborgare och företag.

Tillgången till de nordiska ländernas digitala tjänster baseras på ett nationellt personidentifieringsbegrepp, t.ex. Sveriges personnummer och

samordningsnummer, Norges ID-nummer och Danmarks CPR-nummer. För vissa tjänster är användningen av personidentifieringsbegreppet ett lagkrav, medan andra tjänster använder ett sådant begrepp av praktiska skäl. Informationsutbyte mellan myndigheter gällande enskilda bygger vanligen också på personidentifieringsbegrepp. När medborgare från ett annat nordiskt land önskar ha tillgång till en digital tjänst genom eIDAS-infrastrukturen, ska personuppgifter matchas med medborgarens identitet i det land som erbjuder tjänsten. Enligt eIDAS är det endast en minimiuppsättning av personuppgifter som ska utbytas, vilket kan komplicera och fördröja matchningen. Som en del i det nordiska samarbetet skulle detta kunna lösas genom en analys av hur utbyte av det nationella personidentitetsbegreppet bör ske inom ramen för eIDAS. Baserat på analysen kan sedan beslut fattas om en gemensam lösning.

De nordiska länderna får genom eIDAS-förordningen möjlighet till att ge bättre och mer kostnadseffektiv service vid gränsöverskridande kontakter. När det gäller elektroniska underskrifter följer av eIDAS-förordningen en skyldighet att erkänna elektroniska underskrifter i offentliga digitala tjänster från andra medlemsländer. Skyldigheten omfattar att godta samma eller högre nivå av elektroniska underskrifter som används i den egna, nationella tjänsten.

De nordiska ländernas regeringar anser rekommendationen som uppfylld.

Ardalan Shekarabi